

מסורת הש"ס

משקין בית השלחין פרק ראשון מועד קטן ה.

עין משפט
נר מצוה

לֹא אֶמְנִי פֶּסַח מֵהַל' יִיט
הִלְכָה ד' סִמָּה לְאוּרִין עֵה
טוֹשֵׁעַ חֹמֶס סִי תִקְמֵד
סַעֲיָן ב':
לֹא ב' ג' מִי פֶּסַח שֶׁס הִלְכָה
י סִמָּה לְאוּרִין שֶׁס טוֹשֵׁעַ
שֶׁס:

ל' ד מ"י שס פ"ח הלכה
ד סמג וטוש"ע שס:
ל' ה מ"י שס פ"ז הלכה
י סמג שס טוש"ע שס
סעיף א:

ל ו מ"י פ"ח מהלכות
טומאת מת הלכה ט
סמג עשין רלח:
ב ז מ"י פ"י מהלכות
טומאת צרעת הלכה ו
[ח] סמג עשין רלה:

תורה אור השלם

- [illegible]

- שמות יח
8. והזרתם את בני
ישראל משטמאתם ולא
יבטו משטמאתם בטמאם
את משכבם אשר
בתוכם: ויקרא טו א
9. ושמרתם את
משמרתם לבלתי עשות
מחזות התועבת אשר
יגששו לפניכם ולא
תטמאו בהם אני י'
אלהיכם: ויקרא יח א
10. וזה תודע כיבדנני
אשכם דרך אראנא בגשע
וזה תודע: תלים יג
אלהים:

רבינו חננאל

פיסקא וחוטטין אותן.
הטטה אין חפירה לא.
אריצנא הכי חוטטין
בורות שיהיו ומערות
יחיד, בשחיד צריך להן,
ואין צריך לומר של רבים
דאין צריכן להן
אפי' חפירה נמי שרי.
וואן חופרין של יחיד, דכי
אין יחיד צריך להן אפי'
חטטה לא.
אמר אסור. אמר
רב אשי מנחתן נמי דאין
דקתני עושין כל צרכי
רבים, לאתווי לאו
לאותי חפירה. ודחני לאו
לאותי לא דנאי ונצאן

לאתוויי קך דרנטיג. קא סלקא דעמיא דהאי דקפרינ הכה
דבכלל מתקנין לא היו קיין דרכים דמיקון
משמע שמקין והבטחותי והבטחותי הלכך קיין הכה ומתוך כל אלו
בזהדיא קמני לכו דהו בכלל מתקנין כו' א"י האי דמקשה קושיא
לא היתה ממתינא גבורה דכיו ולא
לא הוה דמתינא דמתינא דמתינא

היו ידע^ו דגסם צה ומתקנין מת
הדרכים: וזהו ע"ד דמים.
פ"י רבינו חננאל נקט ליה להאי
קרא מפרכת^ה פ"י מעקה דדמי להאי דהוי
משכול מממני עם הגמרא יס ללמד
שאסור להסקות קרקעות אלס אותן
דשוו דבר האלכז שיתקלקלו המבוצה
והאילנות הנטועים צה והוא הדין
לארץ עזרה הכרטי דהחילוי של

שלא יחד מאי לאו
בשאל רבים צריכין
שאלין יחד צריך להם
בורות שיחין ומעורות
אבל לא חוטטין (ב)
רבים חוטטין אבות

דפרישט: **רמז** ציון. דהאי קרא לא כמדי שאל לעמוד אלל לא צומן הוז ומיכור משני דאיכא למילקא מהמס: **הא** מקמי דליתי יחזקאל.

כלומר לדיך לאמרת דבומן הזה
הי² מדאורייתא א' אס כן מקמי דלימי
יחזקאל הוה ליה להקדוש ברוך הוא
לאמנותי דלימי אנו ומחזק דרבה

לדאס פאפא אומר ס'ו ס'ו. כל חד

ואחד נקיט מאי דהוה מסיק
אדעתיה ולא פליגי אלא אורחיה
דמלתא דכל חד מסיק אדעתיה מאי
דלא מסיה סבריה אדעתיה:

בשבתא דרינלא. שנת של
יום הרגל שהיו
דורשין וסיו מתקצצין כל בני העיר

מאד את המקואות וכל
פאה מרגילי לתוכו

אם לא יצאו ועשו כל אלו שכל דמים שנשפכו שם
אילו הם שפכים ת"ל: והיה עליך דמים הא בהדיא
דרכים ואת הרחובות ואת המקואות ועושין כל צורכי
אֶתֵּי חֲפִירָה שִׁמְעוּ מִיָּה: 'מִצִּיֵּינוּ אֵם הַסִּבְרוֹן: אִמֶּךְ

קבירות ³ מן התורה מנין * תלמוד לומר ² וראה עצם
ל רבינא לרב אשי הא מקמי דליתי יחזקאל מאן אמר
רב חסדא דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו

למדנו³ כל בן נכר ערל לב וערל בשד לא יבוא אל מי דליתי יחזקאל מאן אמר אלא גמרא גמירי לה ואתא זי הכא נמי גמרא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכה

מזהב⁴ וטמא טמא יקרא שומאה קוראה לו ואומרת עוזיאל בר בריה דרבי עוזיאל רבה שומאה קוראה אי להכי הוא דאתא ההוא מיבעי ליה לכדתניא וטמא

וּטְמָא טְמָא שְׁמַעַת מִינָּה תִּרְתִּי אֲבִי" אָמַר מֵהֵכָּא ⁵ וּלְפָנֵי פִּפְאָ אָמַר ⁽³⁾ ⁶ וְאָמַר סְלוּ סְלוּ פִּנּוּ דְרִיךְ רַב חִינְנָא אָמַר וְיִבְחִינּוּ בְּרִיב דְרַב אֲדִבּוּ אָמַר ⁷ וְיִבְחִינּוּ לְדָבָר אֵת

[illegible]

דרך אל תקרי ושם אלא ושם דרך אראנו בישע
הזה מקשי ליה בשבתא דריגלא לא הוה מקשי ליה
קרי

(א) **קילקוהי המים.** כגון אבנים שנפלו ממחמת הבור : **חוטטין.** נפלו כרורים
 וקרקעית הבור מעלה אותן במועד : **אבל** לא **חוטטין** אותן. **אוקם**.
 באמרם שגלה הא דקמי האי ברייתא שולמעה (א) של יחד היינו
 בשאחיד דריך לו איכא לאוקמי האי דקמי האי ברייתא אבל לא חוטטין
 בשאין יחד דריך לו אלא אי אוקמת

להם הא לחוטטין בשאין יחד לרין לו
א"כ הא דקמני אכל לא חוטטין
בצמא חומת לה: אלא מאי בציחדי
לרין לו כו'. כלומר במאי חומת הא
דקמני חוטטין בשצדים לרין להן
והמניא כו' של רבים חופרין אותן:
אלא קשיא קמייסא. דקמני אין
לחופרין צורות של רבים בשצדים
אמרין לו הלא לא דרנא דרנא דרנא

ההכא של רבים חופרין אותם: אלא
מסריץ גבי. ואין נרץ לומר בשל רבים
 דאפילו חפירה מומר ולא קשא לרבי

יִשְׁתַּחֲוֶה לְדַמְרָא לֹא שֵׁנו כִּי: מַסְתִּיף
נִמְנִי דִיקָא. דְּצִרְצִים רָצִיךְ לוֹ
דְּחַפְרִירָא נְמִי מוֹמֵר: לְקוּץ אֵם
לְפָנוֹת מוֹלִים שְׂצִרְצִים:

מרגילין להיום נסוקו ארבעים סאה.
שמרגילין שיהא (ז) נוגע במקוה
אמת המים כדי שיהא זו ארבעים
אמת המים וזו חמש אמות המים

אבל לא שפין את סד
ולא סדין אותן בסיד
וסדין אותן בסיד א

ועושין כל זורכי רצים לאמורי חפירה
קא אמו: י מליין אס הקצרות.
שעושין סימנים על הקצרות בסיד
בדמבר חרובה (היה זה סמל של

קצרות בסידי דחזור כעמנות כדי שלא יכלו אכלי תרומה לשם: דכתיב ווראה עלם וכו'. יחזקאל מתנבא על

העמיד נצח שיעשו ישראל ציונים על
עצמות הפגרים המושלכין (א) ורמו
הוא שלא בא הכמבז *אלא להזהיר
וללמד שיהא אדם עושה ציון: על

כֵּן נֶכֶד ⁽¹⁾ **וְעַרְל בָּשָׂר** שָׁמְנוּ אֲחִיו מִחֲמַת מִיָּלֶה וְלֹא רָצוּ לְמוֹלוּ שִׁירָאִים פֶּן יָמוּת גַּם הוּא כְּאֲחִיו לֹא יֵצֵא אֶל הַיָּדָיִם לְחַבְּרֵי הַמְּדִבְרָה

ממעלה עליהם הכתוב
קתני לה ומתקנין את
רבים לאתווי מאי לאו

ר"ש בן פזי רמז לציון
אדם ובנה אצלו ציון
ולישעמ"ך הא' ^א דאמ"ך
והיה יחזקאל בן בוזי

משמרת למשמרת. עשו משמרת ללאוכלי תרומה דכתיב צה משמרת דכתיב (במדבר יח) ואני נתתי לך את

משהם מרומות שנה יור משמים:
 וידך שעושין סימן נצחיה
 ודברך ילכו: ארלנו נשע אלהים. זה
 השם אורחמיו המחשפ הפסד מלוה

כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסקה.
ושם כמו שמין: **נשנא דריגלא**
לא הוה מקשי ליה. משום דאתו
כולי עולא להירבא ואי מהני ליה

וְלֹא הָיָה מִנִּי לַפְּרוֹקִי הוּא מִכְסִּיף:
קרי

ורואה בישועתו של הקדוש ברוך הוא שנאמר ויש אלהים רבי ינאי הוה ליה ההוא תלמידא דכל יומא

(בחיבים יח.) וערר בשר. שמו אמו מחמת מילה (יזאם שם וסנהדרין שם ושם בחיבים שם). לא
 כה מדברי קבלה בענינה ולא קח עליה (סנהדרין 79). מאן אמר. מאין למדו דבר זה. ששית
 שם על קרן עזרתו פסול (יזאם עט). וטמא טמא יקרא. הוא עליו חומר עתה רחוק מעלי (שבת
 71) ולין עח. לומר קרו מעליו שטמא הוא (סוטה 73). כל השם אורחותיו. מחשב הספק מלאה
 כענין שירה (חומה 10).

ורע וכיוצא בו, צריך להודיע לרבים ורבים מבקשין עליו רחמים, שנא' וטמא טמא יקרא. ושמרתם את משמרתִי עשו משמרת למשמרתִי. רבינא אמר ושם דרך אראנו ביטע אליהם. הוה ליה הווא תלמידא כל שנת הוד